

Coronadagbog – for Arne Nyboe og familie
Indtryk / oplevelser for perioden 2. april 2020 – 31.dec.
2020

Sygdommen raser i hele landet. Dens ”usynlighed ”og hurtige spredning er ret skræmmende. Vi kender for lidt til dens adfærd. Det vi ved er, at den først kan spores i det enkelte individ efter ca. 8 dage.

Vi fandt hurtigt ud af, at der findes muligheder i dagligdagen som kan gøre livet lidt mere tålelig at leve.

Vi besluttede os for at udforske Danmark, én dag i weekenden finder et interessant sted at køre til.

Tove var i kræftbehandlingsforløb da vi startede. Kontrolscanningerne viste at kræften var væk.

I april måned 2020 kørte vi en dagstur til Limfjorden hvor vi besøgte byerne Nibe-Løgstør – Trend – Viborg en dejlig tur i det smukke Jylland. Den daglige motion består i gåture ca. 5 km hver dag i det smukke område Holme Park og Jelshøj. Motionscykel 2 km – 24 knæbøjninger

Vi savner besøg af vore børn og børnebørn. De er nok bange for at smitte os to ”gamle”.

Tove har et lavt immunforsvar p.g.a. kræftsygdommen.

Hun er en stærk kvinde, gør vores rækkehus i 2. stager, rent 2 gange om ugen.

Vores busrejse til Kroatien, afgang 15. maj hænger i en tynd tråd.

I påsken skal vi på Danmarks turné og påtænker at køre Fyn rundt.

Vi vasker hænder adskillige gange om dagen og går med mundbind når vi handler ind i Føtex.

Dagene går med at læse og gætte kryds og tværs.

Tove sørger for at vi overlever – madlavning er én af hendes stærke sider.

Vi deler som regel en flaske vin til aftensmaden – aldrig øl eller spiritus.

Tove går som regel i seng ved 2130-tiden. For mig bliver det sommetider lidt senere, hvis der er en fodboldkamp / eller film i TV-kassen.

Vi påtænker at få et nyt køkken, men venter til Tove har fået scanningsresultatet i maj 2020.

Vi skylder børn og børnebørn en weekendtur i et badeland / sommerhus herhjemme, da vi ikke holdt nogen fest i.f.m vores guldbryllup november 2019. Hvis coronaen giver os mulighed for det – kan HO feriecenter, Skallingen ved Esbjerg være en mulighed. Men nu må vi se tiden an.

Føtex Holme handler vi ind – afspritning og ansigtsmasker er standardudstyr ved indgangene. Ikke så mange handlende som før coronaen.

En ældre dame i butikken holdt halstørklæde op foran næse- og mund og gik i en stor bue udenom. Man føler sig som en spedalsk person. I et ubetænksomt øjeblik tog jeg en forkert indkøbsvogn. Ejermanen som stod lige overfor, sendte mig et ”overbærende smil”. Hans ansigt lyste op, da jeg fandt min egen vogn og stillede hans tilbage.

En mærkelig fornemmelse er at køre gennem Aarhus by.

Mennesketomme gader og få biler ses i gadebillede. Alle butikkerne er lukkede med informationskrivelser påklæbet indgangsdørenes ruder.

Træt af alle de informationer som sundhedsstyresen udsender, men er selvfølgelig nødvendige i den aktuelle situation.

En lørdag først i april måned 2020.

Stod op til sædvanlig tid kl. 0730 – vejret fint med solskin efter nattefrost.

Morgenmad bestod af – ½ grapefrugt til hver – kaffe med håndværkere (købt som frostsvarer i Føtex. Talte om at køre en tur – hurtigt blev vi

enige om at køre til Silkeborg bad, hvor der findes mange skønne vandrestier omkring søen. Stejle skrænter ødelagde turen lidt. Fuglefløjt i trætoppene, en utrolig skøn fornemmelse som skaber en "indvendig ro"

Ganske få mennesker på stedet. Ingen problemer med at holde afstand.

Hjemme ville jeg grave roser op, men opgav da vores søn Peter allerede havde lånt spaden. Vi prøvede med en skovl, men det blev noget bøvl.

Dårligt ny – eksperterne siger at der dør flere mænd end kvinder af Corona.

Håber at vi bliver reddet af en vaccine.

Hvordan bliver samfundet efter krisen?

Mit bud vil være – måske vil der opstå nye relationer mellem firmaer og befolkningen. Formentlig på grund af efterspørgsel af varer og tjenesteydelser, fabrikationsmetoder, transportløsninger.

En tilfældig dag i Holme

Dejlig solskin fra skyfri himmel – gik tur i Holme Bjerge, 5,2 km. Mødte flere mødre med barnevogne. De små fodrede hestene i en fold med gulerødder.

På stisystemerne møder jeg flere, modgående personer, som viger voldsomt til side under passage. Flere gange tænkte jeg, sådan må de spedalske før i tiden have følt det.

Det er stadig usikkert om vore busrejse til Kroatien 15. maj 2020 bliver til noget.

I morgen henter kommunen mit storskrald.

Tove skal afgive blodprøve på Skejby ifm. scanning den 16. april.

Tove udsat for aggressiv gammel dame med rollator, ved kassen i Føtex. Hun masede sig frem ved kassen, foran Tove, hvorpå Tove bad hende holde den lovpligtige afstand, hvorefter hun røg baglæns med ordene ”Uha..da-da. Uha..da-da”

Coronatal har afløst pollental i medierne.

Fejemaskinen kørte på vores privatveje – dejligt med rene veje uden småsten og sand. En sand fornøjelse.

Kørte Tove til Skejby, blodbanken, hvor hun skal have taget blodprøve inden hun skal scannes den 16. april. Men pga. påsken skal hun vente til næste uge, da prøven kun må være 3-4 dage gammel.

Afleverede påskeæg til børnebørnene.

Peter, Diana, Laura og Filippa kører til Klitmøller i sommerhus bliver der indtil søndag.

Vi var inviteret til frokost i sommerhuset lørdag, så vi lavede en heldagstur til Vesterhavet.

Vi kørte nordpå via Års – videre til Tipperne ved det store fuglereservat, men pludselig regn ødelagde den gode stemning.

På toilettet i bygning på stedet oplevede jeg noget ganske dejligt – mens jeg stod ved urinalet, kom der fuglestemmer ud af rummets højtalere, som fyldte rummet med naturens forskellige fuglefløjt.

Først nu forstår jeg regeringens coronastrategi. Man vil forsøge at få befolkningen smittet i langsomt tempo, således at de kan nå at danne antistoffer inden 2. coronabølge rammer os til efteråret.

Kørte til Kalø og gik tur i Hesterskoven, hvor skovbunden var dækket af vintergækker og andre forårsblomster som piblede op af jorden. Samme billede overalt masser af parkerede biler, og folk der travede skoven tyndt.

Her til morgen var der smidt et gækkebrev i postkassen – vi tror det er fra vores ”bonus” barnebarn Filippa.

I dag har Tove afgivet blodprøve på Skejby til den 1. kontrolscanning på torsdag. Jeg håber at scanningen har et godt resultat.

Nu er der kommet yderligere restriktioner i Føtex – kun én person fra hver husstand må komme ind og handle. Tove går ind og jeg sidder ude i bilen og venter. Hun tror ikke jeg kan handle ordentlig ind – du glemmer altid eet eller andet, siger hun.

I dag lørdag, travetur langs Fjellerup Nordstrand. Her findes en fantastisk natur med lyng, bådhus, joller vendt på hovedet i strandkanten, frisk vind ind fra Kattegat. Vi mødte ganske få mennesker, nogle cyklende motionister, et andet par søgte efter metalgenstande langs stranden med metaldetektor. Rastepladsen hvor vi holdt, var familier med børn som havde slået sig ned ved de opstillede borde og bænke, og nød den medbragte mad.

På hjemvejen undgik vi en fartbøde. Blev advaret i tide af min ”hastigheds-spotter” som jeg har monteret i bilen. En dejlig fornemmelse.

Dagligdagen ude landet føles næsten normal, med undtagelse af alle disse forretninger som er lukket ned.

Avisens ”dødsannoncer” studeres dagligt. Jeg ved faktisk ikke hvorfor. Det er måske alderen som trykker.

En tur på lossepladsen med affald. Utrolig lang kø af ventende biler med trailere fyldt med affald udenfor pladsen i Hasselager. Vi gad ikke vente, så vi kørte til Malling og kom af med affaldet. Der er altid så rent og pænt her.

En dejlig dag oprandt med svar på Toves scanning – kræften var væk. Ny kontrolscanning om 4 måneder. Det kostede en flaske hvidvin til aftensmaden.

I dag besøg af Søren og børnebørnene Julie og Christian- afspritning af hænder med nyindkøbt flaske sprit.

Besøg hos køkkenfirma, bestilte ny køkken til levering først i juni måned.

Særsyn på Føtex's P-plads, alle mændene sidder ude i bilerne, mens kvinderne går ind og handler.

I dag kørte vi til Gram i Sønderjylland, for at se tulipanmarker. Undere køreturen så vi flere unge mennesker gå og samle affald i grøftekanterne.

Bønderne kunstvander markerne på grund af tørke.

På tulipanmarkerne var rigtig mange mennesker, som havde fået samme ide som os. Bilerne holdt parkeret i begge vejsider.

Mens vi var der, ankom pludselig 2 kvindelige politifolk, da en anonym person havde anmeldt at der var for mange personer samlet på marken. Ved selvsyn konstaterede politiet at der ikke var for mange samlet på stedet, hvorefter de kørte igen. Det skal siges at tulipanmarken lå langt ude i det åbne landskab.

Utrolig nævenyttigt af disse anmeldere.

Vi købte 3 buketter tulipaner for 50,- kr.

På hjemvejen holdt vi ind på en tankstation i Kolding for at få en ristet hotdog, som vi altid plejer at få til frokost.

Tankens dankort terminal var lige brudt ned, så vi kunne ikke bruge dankortet. Heldigvis havde Tove en 100,- kr. seddel i pungen.

På vej til apoteket i Rundhøj-centret gik jeg på fortovet, imod mig kom en ung pige. Ca. 20 m før hun nåede mig, gik hun op ad en skrænt ved fortovet, i en stor bue udenom mig, formentlig af smittefarlige grunde, tror jeg.

Folk er gode til at holde afstand. En ung mor med barnevogn, gik imod mig på samme fortov, ca. 50 meter før hun nåede mig, gik hun straks over på det modsatte fortov. Hun ville også holde afstand.

Bestilt ny markise til terrassen – børnene Peter og Søren – vil montere den. Så er det godt at vi har nogle sønner til det grove arbejde.

Ved skolernes indgange er opsat skilte som forbyder voksne at gå ind på skolens arealer. Så er det ikke let at hente børnene.

I det daglige tænker jeg ikke videre over coronaen, men selvfølgelig konfronteres man af og til om den i det offentlige rum.

I søndags, heldagstur til Fyns Hoved. På kortet ligner det et "afpillet kranie" med kæber og hovedskal som fra et dyr.

Hele køreturen derop var en kæmpe oplevelse med masser af skønne indtryk over de smukke landskaber. Ved ankomst var alle P-pladser optaget, men vi fandt et sted hvor vi kunne parkere.

Området helt ude på spidsen af "hovedet" var opdelt i 2 stisystemer som man kunne gå rundt hver sin vej.

Flere af gæsterne havde slået sig ned med frokosten.

Området er et smukt, bakket landskab hvor får, svaner og køer går frit i indhegnet område.

Ved passage med modgående personer, holdt folk behørigt afstand, et lille forkrampet smil eller hilsen "dav"..

På hjemvejen måtte vi have vores ristet hotdog, med det hele, som blev indtaget på en tankstation i Odenses udkant.

Da vi passerede isboderne ved den gamle Lillebæltsbro, var der 100 meter lange køer af folk som ville handle.

I Hedensted var det tid til en stor vaffelis, som blev købt på tankstation.

En tanke har strejft mig – er alt det vi har haft gang i tidligere, for meget for Gud. Måske vil han "nulstille" vores tidligere livsstil, så vi fremadrettet kan ændre vores daglige adfærd. (det var bare en tanke – jeg er et troende menneske)

I dag lørdag skal vi have monteret vores indkøbte 5 m lange markise på terrassen. Børn og børnebørn kommer og hjælper.

Tove giver aftensmad, så hvis vejret holder, står den på grillmad.

Søndagstur til Ajstrup strand, Saxild hvor vi plejer at købe en stor hjemmelavet isvaffel med 2 kugler til Tove og 3 til mig, videre til Hov, Over Randlev hvor jeg er opvokset og derefter hjem til Holme.

Besøg hos min læge. Venteværelset var næsten tomt, 3 stole og eet bord. På den ene stol sad en ældre, arrig herre, som næsten snerrede ad mig,

da jeg ville flytte den ene stol ”nej -nej du må ikke flytte den” så satte jeg mig ned igen, og der blev ro i lokalet.

I dag en heldagstur til kystfiskerne på Thorup strand, efter at vi har set tv-serien ”gutterne på kutterne”.

Naive som vi var, troede at vi, at vi var de eneste som havde fået denne ide. Vi blev hurtigt klogere, da vi nærmede os Vesterhavet 5 km fra Thorup strand., sad vi pludselig i en kortege af veteranbiler, som skulle samme sted hen.

Hele Thorup var fyldt med biler, motorcykler, samt en enlig motorcykelbetjent som forsøgte at få trafikken til at glide.

På stedet er 2 spisesteder, en lidt større fiskerestaurant og en mindre grillbar.

Vi fik bestilt en kæmpe burger til mig og hotdogs til Tove, Anemie.

Når bestillingen var afgivet skulle vi vente ved udendørs borde, når det bestilte kunne afhentes kontaktede de os via en lille lommealarm som vi fik med hen til vores plads (en smart lille ting).

Turen hjem gik over det smukke Feggesund, hvor vi tog færgen over til Mors – en meget smuk overfart.

I Viborg købte vi selvfølgelig isvafler på en Shell-tank, isen er en erstatning for eftermiddagskaffe.

Hjemme igen, og aftensmaden stod på McDonalds burger.

Tove skulle ikke til at lave aftensmad efter så lang en køretur.

Da vi kom hjem, havde vi fået en forkert bestilling, en børnemenu. Da var humøret i bund, men jeg besindede mig og spiste den alligevel. Dog lidt skuffet.

Besøg hos bageren i Føtex, Holme – coronaskrækken kører for fuldt drøn. Så en person med gummihandsker på hænderne, afspritte hænderne udenpå handskerne. Så virker det lidt kaotisk med alt den hygiejne.

Forsamlingsforbuddet hæves fra de nuværende 10 personer.

I dag endnu en dagstur til Ho feriecenter ved Esbjerg, men alt var lukket ned.

Hjemturen blev afbrudt da vi var sultne. I pølsebaren i byen Billum fik vi serveret pølserne af to unge piger, hvor afspritningen var topklasse.

I dag dagstur til Harboøre, meget regnvejr under hele turen. Nåede færgelejet, hvor meningen var at vi ville tage bilfærgen over til Agger. Ventetiden til næste afgang var lang.

På stedet holdt to cyklister med oppakning, de ventede vist også på færgen.

Jeg henvendte mig til dem for at spørge om overfartstider og pris, da jeg troede de var danskere. Men nej de var fra Holland, og pegede på de i skuret ophængte færgetider.

Vi gad ikke vente på færgen og kørte hjemad en tur på 300 km i silende regnvejr.

I dag en heldagstur til øen Fur i Limfjorden. Igen regnvejr hele vejen. Man håber altid at vejret klarer op igen.

Tog færgen over til Furs, pris 120 kr. for bil og passagerer. Alt heroppe er returbilletter.

Vi kørte rundt på øen og fik bl.a. hilst på en ged der balancerede på en væltet træstub.

Hjem med færgen igen.

En ½ dagstur til Langå, hvor vi gik 2 km langs Gudenåen på "trækstien". Skøn tur hvor vi mødte en masse lystfiskere.

I dag besluttede vi os til at finde Gudenåens udspring i Tinnet Krat. Efter lang køretur fandt vi endelig stedet. Det regnede. Efter 2 km kørsel på markveje nåede vi frem til en parkeringsplads hvor der holdt turistbusser og alm. biler. Fra stedet var ca. 500 m til "udspringet".

Vi blev enige om at det bedste var at Tove skulle finde udspringet, da det stadig regnede meget. Hun begav sig modvilligt afsted, men efter 100 m

Vente hun om og kom tilbage til bilen. Halvvåd satte hun sig ind i bilen og vi kørte hjemad.

I dag, søndag, kørte vi til kunstnerskoven "Deep forrest Art Land" Døvling ved Kibæk. Ideen fik vi af en udsendelse i TV hvor Søren Ryge besøgte stedet.

Kunstudstillingen er i skovområde på flere kvadratkilometer, hvor forskellige skulpturer er opstillet mellem skovens træer.

P-pladsen var fyldt med 4-5 biler. Entreen var frivillig, på et skilt oplyst betaling med MobilePay, som var frivillig.

Interessant område i kuperet skov – opstillede kunstværker bl.a. støbte personlignende figurer, en kæmpe hånd m.m.

Man skal nok afsætte en dag til denne tur.

På hjemturen et morsomt syn. En personbil fyldt med en familie, holdt parkeret i vejsiden ved en mark som blev vandet med en af disse enorme vandkanoner. Familien sad med oprullede vinduer, mens vandkanonen oversprøjtede bilen under dens 180 grader svingning.

Personerne i bilen morede sig kosteligt, dagens oplevelse var reddet, og den var gratis.

I dag går turen til Løgumkloster i Sønderjylland, hvor vores barnebarn, Laura skal på efterskole i 2022.

På hjemturen faldt dæktrykket på bilen pludseligt. Et besøg på en OK-tank i Gram klarede problemet.

På en dagstur til Ringkøbing holdt vi ved middagstid ind på en tankstation i udkanten af byen, for at få en hotdogs. Udstyret med beskyttelse i form

at lille ansigtsskærm, går fra hagen og op til næsetippen, hentede jeg 2 ristede hotdogs og gik tilbage til bilen, hvor Tove sad og ventede. Hun fik den ene og jeg begyndte staks at spise af den anden, sulten som jeg var. glemte jeg imidlertid at jeg havde skærmen for munden, og begyndte at "angrebet!" på hotdog'en, med visirskærm på, hvorefter skærmen var smurt ind i ketchup og sennep. Så røg skærmen også i affaldsspanden. Nu kunne jeg spise videre i ro og mag.

Jeg hader mundbind i det hele taget. Mine briller dugger ufattelig meget med mundbindet på.

Således en fatal situation under kørsel bus 2A ind til byen.

Ventede på bussen ved læskuret på Bjødstrupvej, Holme. Bussen ankom til tiden. Jeg steg ind, stemplede ind med mit rejsekort. Straks duggede mine briller pga. mundbindet, så jeg ikke kunne orientere mig inde i bussen. Jeg søgte efter en ledig plads, og skimtede én på et modstillet dobbeltsæde, hvor der var plads. Jeg var kommet for langt i forhold til sædet, så jeg bakkede hen i retning af sædet, uden kunne se noget som helst pga. de tilduggede brilleglas. Jeg fornemmede at min bagdel var ud for sædet, og ville sætte mig. Da jeg ikke var langt nok tilbage, væltede bagover og ramte gulvet foran sædet. Med stort besvær fik jeg mig hevet op på sædet, nu var det tid til tørre brilleglassene af, så jeg kunne se igen. Hårdt forslået steg jeg af bussen ved Magasin, stod lidt og kom til kræfter. Tænkte det er jo livsfarligt det her. Men det er godt jeg skal til fysioterapeut lige nu.

Corona'en er jo farlig på flere måder.

Arne Nyboe
photography